

тъма, и има власть въ тъмнинѣ-тѣ), повелява на отрѣченій-тъ да си дигне рѣцѣ-тѣ, като находящій ся предъ него сатана, и три пѣти предлага на оглашеній-тъ въпроси: отрицаеши ли сатани, и всѣхъ дѣлъ его, и всѣхъ ангелъ его, и всего слѣженіе его и всеа гордини его? и отрѣкся ли еси сатани? На първи-тѣ два въпроса оглашеній-тъ отговаря: отрицаю-ся, а на послѣднія: отрекохся. И подиръ съ думи-тъ на священника: духни и плюви на него (на сатану); довършва отрѣченіе-то си съ духованіе и плуваніе, като свидѣтельствува съ това прѣзрѣніе-то си къмъ діаволъ-тъ и рѣшително-то отдѣленіе отъ него.

4) *Сочетаніе съ Христа*. Подиръ отричаніе-то си отъ діаволъ-тъ оглашеній-тъ ся обраща къмъ истокъ, отъ гдѣ-то е възсіялъ свѣтъ истинскій. И на троекратни-тѣ въпроси на священникъ-тъ: *сочетаваши ли Христа? сочитался ли еси Христа?* той отговаря: *сочетаваюся, сочетахся*. Както воинъ дава клетва за господаря си, тѣй сѣщо оглашеній-тъ като встѣпва въ благодатенъ съюзъ съ Христа, намѣсто клетва чете символъ-тъ на вѣрж-тѣ.

§ 112. Послѣдованіе на Св. Кръщеніе.

1) *Освященіе на водѣ-тѣ*. Свято-то кръщеніе ся наченва. Священнодѣйствующій-тъ ся облача въ бѣли одѣжди, въспріемници-тѣ държѣтъ запалени свѣщи, запалватъ ся и свѣтилници-тѣ надъ купѣля. Всичко това служи за символъ на духовно-то тържество на черквж-тѣ, коя-то ся весели за възрожденіе-то на нови-тѣ си чада. Вода-та ся освѣщава, първо съ молитвж-тѣ, въ коя-то священникъ-тъ исповѣдва величіе-то Божіе и чудни-тѣ негови дѣла, а особенно за спасеніе-то на чело-веческій-тъ родъ отъ власть-тѣ на діаволъ-тъ и благоговѣйно го призовава, като чете: „Ты оубо Человѣколюбче, прїиди и нинѣ наитїемъ Святаго Твоего Дѣха, и освѣти водѣ сію;“ второ — съ изображеніе-